

શાહવીરના સુકૃત વર્ણનની પ્રશસ્તિ-ચતુપદી ।

સં. પ. પ્રદ્યુમ્નવિજય

સોલ્મા સૈકના ચોથા ચરણ આસપાસ ભિત્રમાલ (રાજસ્થાન) થી અણહિલપુર પાટણ આવીને વસેલા શાહ વીરની આ વંશાવલિ છે.

હસ્તલિખિત ત્રણ પાનાંની પોથીમાં કેટકેટલી પેઢીના સુકૃતોનું ટૂંકમાં વર્ણન કર્યું છે !

પ્રારંભમાં, કનાશાના પાડામાં સ્પટિકના શ્રી શાંતિનાથજિન બિંબની પ્રતિષ્ઠા વિ.સં. ૧૬૫૪માં થઈ તેનો પ્રશસ્તિ લેખ છે. તે ગદ્યમાં છે. પછી શાહા વીરએ કરેલાં શ્રેણિબદ્ધ સુકૃતોની સાલવાર યાદી છે. તેઓ ભિત્રમાલથી પાટણ રહેવા આવ્યા ત્યારે સાથે શ્રી મહાવીર સ્વામીનું જે બિંબ લાવ્યા હતા તેને ઢંઢેરવાડામાં પદ્ધરાવ્યું. પોતે પણ ત્યાં જ રહ્યા.

તે પછી કનાશાના પાડાના દેરાસર, લોંબડીના વાડાના દેરાસરનું નિર્માણ અને પ્રતિષ્ઠા વગેરેનો લાભ લીધો. વચ્ચે વચ્ચે સંઘનાં વર્ણનો છે. વીરએ પ્રકટ કરેલી અણસણની ભાવનાનું વર્ણન સુંદર છે અને છેલ્લે જે સાગારિક દીક્ષા-અણસણ લીધું તેની પણ વાત નોંધપાત્ર છે. વીરથી લઈને તેની પેઢી - દર પેઢીમાં સુકૃતો થતાં રહ્યા છે. વિ.સં. ૧૬ ૧૬થી ૧૬૭૪ સુધી આ પરંપરા ચાલી છે. આનંદની વાત એ છે કે શાહ વીરા અને તેમના વંશજોએ જે જે ચૈત્યોનું નિર્માણ કર્યું કરાવ્યું અને તેમાં જે બિંબ પદ્ધરાવ્યાં તે આજ સુધી સારી સ્થિતિમાં વિદ્યમાન છે. હાલ પાટણમાં જે નગરશેઠનું કુટુંબ કહેવાય છે અને જેમનું ભગવાનદાસ નામ છે તેઓ સીધા આ શાહ વીરના વંશ જ થાય અને મળિયાતી પાડામાં જે સહસ્રકૂટનું ઘરદેરસર છે તે પણ નગરશેઠના કુટુંબનું જ છે.

શાહ વીરા અને તેના વંશજો પૌર્ણમિક ગચ્છના નિશ્રાવર્તિ આચાર્યના શ્રાવકો છે. અત્યારે પણ એ પૂનમિયા ગચ્છની ગાદી ઢંઢેરવાડામાં જ ગણાય છે.

આ પૌર્ણમિક ગચ્છની ઉત્પત્તિ બારમાં સૈકમાં વાદી દેવ સૂરજીના ગુરુશ્રી મુનિચન્દ્ર સૂરિના ગુરુભાઈ શ્રીચન્દ્રપ્રભસૂરજીથી થઈ છે. આ પૂનમિયા ગચ્છના શ્રી ભાવપ્રભસૂરિના લખેલા ગ્રન્થો આજે પણ પાટણના શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય જ્ઞાનભંડારમાં સચવાયેલા છે. આવી વંશ પ્રશસ્તિઓ ઇતિહાસના તથ્યોના નિર્ણયોમાં ખૂબજ નિર્ણયિક બની રહે છે. ભાષા સત્તરમા સૈકના ચોથા ચરણની છે. બાવીસમી ચૌપાઇમાં ત્રીજા ચરણમાં જે લાંગલી શબ્દ વાપર્યો છે

ते सांस्कृतमां नावीयेर (श्रीफल) अर्थमां प्रसिद्ध छे ते छे. पूनमिया गच्छनी पट्टावलीमां पण उपयोगी थाय तेवी आचार्योनी नामावलि आमां मळे छे.

श्री श्रीमालजातीय वीर शाखायां वद्धमानगोवे पूर्व भिन्नमाल वास्तव्यं : श्री धर्मधोषसूरि प्रतिबोधित साहागेहा तदन्वये साहा श्री वीरा ततः ढंडेरनाम प्रतिष्ठितं । वीर वाटकं वासितं । तत्र वीरप्रासादः कारितः पश्चात् महावीर्यबिंबं पत्तने आनीतं । ढंडेर पाटके पूज्यते ॥

श्री वीरसाहावंशे । साहा लाडा । तत्सुत साहा खेता । तत्सुत दोसी हरदे । पुंजा चं श्री रासीरंगज । तत्सुत दोशी मुख्य श्री अदा भार्या भेळाई पुत्र २ । (१) दोसी वीरा । (२) दोसी टेकर । दोसी वीरा भार्या रंगाई । द्वि भार्यारूपां ॥ टेकर भार्या पनोती । तत्र दोसी मुख्य । शरुंजय संघवीपद प्रतिष्ठित, अर्बुदाचल संघवीपद प्रतिष्ठित । संघवी श्री वीरा भार्या रंगाई । सुत दोसी शिवजी । सुता वीरबाई । द्वितीया भार्या रूपां सुत दोसी रवजी । सुता ३ (१) चांपा । (२) जेठी । (३) फूलां । दोसी शिवजी भार्या चंगा सुत (४) । (१) सूरजी (२) मेघजी (३) सोभजी (४) अबजी । सुता २ । (१) पकली । (२) रत्नी । रवजी भार्या गंगाई सुत मनजी । थानसिंह। समरसिंह । विजयसिंह । इंद्राणी । मरधां । एवं कुटुंब सहितेन । संघवी वीरकेन संवत् १६५४ वर्षे माघवदि ११ रवौ श्री शांतिनाथ रत्नमयर्यबिंबं कारापितं । प्रतिष्ठितं । बहुद्व्यव्ययेन नमस्कार गुणनिक भोजनं कारितं । गच्छ ८४ वासिनां यतीनां वस्त्रप्रदानं कृतं ॥

श्रीमद्वीर वर्धमान पट्टोधर श्री सुधर्मास्वामिवंशे श्री चंद्रप्रभसूरि: तदन्वये श्री पूर्णिमापक्षे प्रधानशाखायां श्री जयप्रभसूरि: तत्पट्टे श्री भुवनप्रभसूरि: तत्पट्टे श्री कमलप्रभसूरि: तत्पट्टे श्री पुण्यप्रभसूरि: तत्पट्टोदयाचलांडलंकरण श्री विद्याप्रभसूरि: तत्पट्टे चतुर्दश विद्यानिधान । सरस्वती कंठाभरण । वादीमदगंजन । जंगमतीर्थ । युगप्रधान मेसरिवाचल श्री ललितप्रभसूरिभिः प्रतिष्ठितं । तदनु संवत् १६६४ वर्षे श्रावण वदि १० दिने नवीन प्रासादे स्थापितं चिरं जीयात् आचंद्राकै इति करणासाहनइ पाडामध्ये शान्तिनाथ प्रशस्तिः ॥

वीरकेन यानि कृतानि सुकृतानि तानि लिख्यते ॥

वीराकृतसुकुतसंचय चउपई ॥

वीरा सुत

..... सोल सोलतरइ जाणि १६१६ ।

हेममय आभरण जडाव ।

जिन अंगइ करव्यां सभाव ॥१॥

बिब भणव्युं रूपातणुं

-द्रव्य खरच्युं अतिघणुं

प्रतिष्ठा करावीया सार ।

विद्याप्रभसूरि गुरुपधरावि ॥२ ॥

घर देहसर करव्युं नवुं ।

तेहनुं पुण्य असंख्यातुं हवुं ।

स्नात्र महोत्सव स्वजन संतोष ॥३॥

संवत सोल सांत्रीसइ सार (१९३७)

संखेश्वर्तो संघ उदार ।

कट्ठयो संघ जमाडयो भलो ।

जिन शासन कीधो ऊजलो ॥४ ॥

नव अंगे गुरुपूजा कीघ ।

याचक्नइं बहु दानज दीध ।

संघपति तिलक घरइ कंठमाल ।

वार्जित्र वाजइ गाइ बाल ॥५ ॥

संवत सोल सांत्रीसइं वली ।

विद्याप्रभसूरि दुखदली ।

देवंगत निर्वाण कल्याण ।

दोसी वीरो साधइ सुजाण ॥६ ॥

शुभ मांडवी रचावी करी ।

आडंबर रचना सवि धरी ।

सोनां रूपां फूल उच्छाल ।

करणी सवि कीधां संभालि ॥७ ॥

श्री ललितप्रभ सूर्सिं ताम ।
 पाटि बइसारया गुणधाम ।
 पदप्रतिष्ठा महोच्छव जेह ।
 वीरे धन खरची करइ तेह ॥८ ॥
 गुरुन्दैं पूजा करि नव अंगि ।
 घरे पधरावइ मननइ रंग ।
 पाट पधरावइ गोरी गाय ।
 दान याचकनइ बहुलां थाय ॥ ९ ॥
 गंधव्वं गाय रातीजगा ।
 जमाड्या बहु साहम्मी सगा ।
 पदमहोत्सव कीधो गुरुतणो ।
 वीरइ उपायो जगि जस घणो ॥१०॥
 विद्याप्रभसूरोस्युं नेह ।
 वीरानें दुःख सालइ तेह ।
 शूरइ अन न खाइ अंध
 जाणे थई बइठो निग्रंथ ॥११॥
 तब श्री ललितप्रभसूरी कहइ ।
 सदगुरुवयण वीरे सदहइ ।
 तजे शोक संसारी चालि ।
 साक्षो जैनधर्म संभालि ॥ १२ ॥
 संक्षत सोल ओगणच्यालीस । (१६३९)
 आबु संघपति तिलक जगीस ।
 घणो द्रव्य तिहां वावर्यो ।
 सुकृतनो इम संचो कर्यो ॥१३॥
 महापूजा गुरु अंगइ कीध ।
 याचकनइ वली दान ज दीध ।
 भार्वि जिननी कीधी यात्रा ।

पोष्यां साधुतणां बहु पात्र ॥१४ ॥
 शत्रुंजय महात्म्य सांभली ।
 ललितप्रभसूरिनइ मुखस्ली ।
 भेटीस्थृ शत्रुंज ज्याहरि ।
 कडाविगइ खार्स्य त्याहरइ ॥ १५ ॥
 भलो संवत सोल चुयालीस १६४४ ।
 संघ लेई वीरो सुजगीस ।
 श्री ललितप्रभसूरीश्वर साथि ।
 धर्ममारग वावरतो आथि । १६ ।
 पग पग गुरु भक्ति अणुसरइ ।
 जेह कथन कहइ ते करइ ।
 इंणि परि भेटयो विमलगिरीद ।
 पूज्या रुडइं आदि जिणंद ॥ १७ ॥
 अनेक सिद्ध थया कांकड़ ।
 वीरो अणसण लेवा करइ ।
 ललितप्रभसूरो कहइ सुणो ।
 फल भावइं थयो अणसण तणो १८ ।
 कल भाव ओछां संघयण ।
 मन आजनां काचां मयण ।
 तिहां ताइं क्रया नवि पाडवी ।
 धर्मसाधन हुइ जिहां घडी ॥ १९ ॥
 इम अनुमति गुरु नवि दीध ।
 वीरइ पण गुरुवयण ज क्रेध ।
 तव ते लाभ अनेरो धरइ ।
 शीलव्रत लेवा मन करइ ॥ २० ॥
 बाजुठइ गुरुनइ बइसारि ।
 आगलि समोसरणनइ धारि; ।

चोखापुंज नालेर गुहली ।
 चिहुं दिशि मुंक्या दीपक वली ॥२१ ॥
 समोसरण उपरि जिनर्बिंब ।
 चउमुख मुंक्यो तिहां अविलंब ।
 पहिलुं हाथि लेई लांगली ।
 नांदि फीरी मुंकइ ते वली ॥२२॥
 किरियामां जोईइ जे वेस ।
 वीरइ ते धार्यों सुविशेस ।
 लोक मिल्या तिहां लखगान ।
 धर्मवीवाहनी जांणे जांन ॥२३ ॥
 आठ थुई वंदावइ देव ।
 नंदीसर (सुत) संभलावइ ततखेव ।
 कहइ गुरु समकित आलाप ।
 यलइ सवि मिथ्यामति व्याप ॥२४॥
 समकित आलाको ते धरइ ।
 पंड थक्रे कहीइं नवि फरइ ।
 समकित विण जे व्रत आखडी ।
 बोडइ शिर जेहबी राखडी ॥ २५ ॥
 भणइ गुरु आलापक सार ।
 वीरो जोडइ हाथ उदार ।
 शीलत्रतणो उच्चार ।
 इंणि परि कीधो जयज्यकार ॥२६ ॥
 सात खमासण द्यइ चित्त धरी ।
 वास ठवइ गुरु हार्थि करी ।
 नित्थारपारण होहु जगीस ।
 इंणि परि द्यइ सुगुरुआसीस ॥ २७ ॥
 सुहव गाय गीत रसाल ।

वार्जित्र वाजइ नवनव ताल ।
 देवराइ तिहां बहुलां दान ।
 परीयागत वधारयु वान ॥२८ ॥
 दश दिवस करइ रातीजगा ।
 नुहंतरीया जन साहम्मी सगा ।
 धर्मगोठिइ इमराति विहाय ।
 परभाति लहिणि (?) देवराय ॥२९ ॥
 महापूज आदीसरतणी ।
 गुरुपूजा वली कीधी घणी ।
 वधायों जिनतणो भंडार ।
 साधुभक्ति करइ अपार ॥३० ॥
 संघ जमाडयो ऊलटपणइ ।
 भाट भोजक कीरति बहु भणइ ।
 घरे आवी गुरुनें पधरावि ।
 वस्त्र पात्र दीधां वहिरावि ॥ ३१ ॥
 साधर्मिक धरि लहिणी कीध ।
 सेर सेर मोदक वस्त्रादिक दीध ।
 इंणिपरि चुथुं ब्रत उच्चर्यु ।
 वीरइ सुकूत पोतुं भर्यु ॥३२ ॥
 संबत सोल अडतालो जेह । (१६४८)
 वली लीबडीनइ पाडइ तेह ।
 चैत्य करणवी थाप्या स्वामि ।
 आरासमय जिन शांति अभिराम ॥३३ ॥
 धन वावर्यु महोत्सव करी ।
 सेठ वीरा कीरति विस्तरी ।
 संबत सोल चउपन्ना सार । (१६५४)
 माघ वदि एकमनइ १ रविवार ॥३४ ॥

बिंब रतनमय शांति जिणंद ।
 वीरइ भरव्युं भक्ति अमंद ।
 खरच्यउ द्रव्य वली असमान ।
 श्री ललितप्रभसूरि युगपरधान ॥ ३५ ॥
 शुभ मुहुरति सवि मेल्यु साज ।
 करी प्रतिष्ठा जगमइं अवाज ।
 नुक्कर गुणनिक भोजन दीइ ।
 नयर जमाडी लाहु लीइ ॥ ३६ ॥
 हीरा गलसणीयां पामरी ।
 गच्छ पहिरमणि वीरइ करी ।
 वस्त्र दान चउरासी गच्छै ।
 याचकनै वली दीधां पछै ॥ ३७ ॥
 करणासाहनइ पाडइ उच्छाह ।
 संवत सोलचउसठ्यामाहि (१६६४) ।
 कराव्यो नूतन प्रासाद ।
 सेवंता ट्यलइ विखवाद ॥ ३८ ॥
 रतनमय शांति जिणेसर जेह ।
 ललितप्रभसूरि तिहां थाप्युं तेह ।
 चैत्य प्रवेशो उच्छव बहुं ।
 वीरइ सज्जन संतोष्युं सहु ॥ ३९ ॥
 संवत सोल ओगणसाठ्यइ करी (१६५९) ।
 शनुंज यात्रा वली शुभवरी ।
 गुडीजीनी यात्रा सार ।
 वीरइ सुकृत्य कर्या उदार ॥ ४० ॥
 देशमांहि थया नामनीक ।
 वयण ज बोलइ ठावुं ठीक ।
 माथुं उपाडइ न कोइ चाड ।

रखे सेठ करइ वणसाड ॥४१ ॥
 राय राणा जस आणा धरइ ।
 कथन सेठनुं अलवइ करइ ।
 दोसी वीरा प्रबल प्रताप ।
 करइ नित देहरासर जिन जाप ॥४२॥
 नित्य सांभलि वखाण गुरमुखै ।
 धर्मध्यान चालइ इम सुखै ।
 जिन शासन निज धर्मनां पर्व ।
 नयरीमांहि पलावइ सर्व ॥४३ ॥
 पुनिम सामाचारीस्युं रक्त ।
 देव गुर्लो पूरो भक्त ।
 गुरुनइ विहरवीनइ जमइ ।
 मिथ्यात्वीनी वात नवि गमइ ॥४४ ॥
 ललितप्रभसूरिस्युं अधिको भाव ।
 गुरुनइ द्यइ पुस्तक लिखावि ।
 जथाशक्ति जिनशाशन सार ।
 नगरमांहि प्रवर्त्तावणहार ॥४५ ॥
 ढंडेरवाडामांहि जाण ।
 साभलो पारसनाथ वखाण ।
 वीरइ देहरातणुं मंडाण ।
 मंडाव्युं उंचुं अहिठाण ॥४६ ॥
 संवत सोल बिहुत्तरि संगि (१६७२) ।
 थई असमाधि वीरानइ अंगि ।
 सुगुरु ललितप्रभसूरी पासि ।
 महाब्रत भार लीउ उल्लासि ॥४७ ॥
 निजघरि संथारो एकांति ।
 गुरु पासइं राख्या नीरांति ।

साधुतणी किरीया दिन पंच ।
 ते पणि पाली मन अखलंच ॥ ४८ ॥
 सुख समाधइं रुडइ ध्यान ।
 कीधुं अणसण तणुं विधान ।
 देवंगत थया वीरे इम ।
 गुण वरणवी सकुं हुं किम ॥ ८३ ॥
 वीरा साधुतणी मांडवी ।
 युगति घणी कीधो नवनवी ।
 निहरण कारज विधस्युं कीध ।
 सुत शिवजीइं लाहो लीध ॥ ५० ॥
 केही करुं वीण जोडली ।
 गुण घणानइं मति थोडली ।
 सेवक इणिपरि कर्ड अरदास ।
 वीरा संतति पुंहचइ आस ॥ ५१ ॥

इति श्री दोसी वीराकृत सुकृतसंचय चउपर्झ संपूर्णा ॥

पछइ सेठ शिवजी दोसीइं सामला पार्श्वनाथनुं देहरुं पूरुं कराव्युं । केतलाइक गृहिस्थनी सांनिधि । शत्रुंजयादिक तीर्थनी घणी यात्रा करी साहम्पीवत्सलादिक घणां कर्या घणुं जिनशासनना प्रभावक थयां । घणुं निज देवगुरुा भक्त थया । तिहार पछी सुत मेघजी दोसी शेठ थया घणुं शासनना प्रभावक । घणी यात्राना कारक । स्वज्ञाति भोजनकारक । कृत साटिका पहिरमणी । घणुं मर्यादी जैन श्रावक थया । तत्सुत दोसी चांपइ । जयतसी प्रतापसी । तिलकसी । प्रेमो ॥ दोसी अखईइं भलीपरि सेठी करी घणुं निजदेवगुरुा राणी थया । जिनशासन प्रभावक तिहार पछी दोसी श्री जयतसी सुत दोसी श्री तेजसी शेठ थया । तत् कृत सुकृत... । संवत् १७७४ वर्षे ज्येष्ठ सुदि ८ सोमे । पत्तन मध्ये । श्री श्रीमाली ज्ञातीय । दोसी श्री वीरासुत । दो । श्री शिवजी सुत । दो । श्री मेघजीभार्या सहिजूबाई सुता । दो । श्री जयतसी भार्या रामबाई सुत दोसी श्री तेजसीभार्या देव बाई सुता पुंजी १ सुत गुलाब । द्विभार्या राधाकृष्ण सुता लहिरकी । सुत मलूक प्रमुख सपरिवारयुत । दो । श्री तेजसीकेन सुखत्रयोर्थं श्री पार्श्वनाथादि बिंब सहस्र पित्तलमयः कोष्ठः कारितः । श्री पूर्णिमा पक्षे ढंडेरपाटके ।

भ । श्री महिमाप्रभसूरिस्तत्पटे । भ । श्री भावप्रभसूरीणामुपदेशात् कृत महामहोत्सवेन
प्रतिष्ठापितश्च । इति श्री सहस्रकोट प्रशस्तिः : हेठइं लिखी छइ परकरें ॥

देशी कडखानी ॥

सकल सुखकरिणी दोषभय वारिणी । सरसती भगवती पाय थुणीइ ।
जास सुप्रसाय कविराय हिवइ वर्णवइ । नगर सोभनीकन्नी कीर्ति सुणीइ ॥१॥ सकल
श्री श्रीमाल सुविशाल वंशइवरु । दोसी श्री तेजसी तेर्जि दिपइ ।
नगर सणगार महाजन शिर सेहरो । वांकडां वडीरीयांनें जे जीपइ ॥२॥
निज परीयागत रीतराखण भणी । असार संसारमां सार जाणी ।
सफल निज जन्म करवा भवी तारवा । वारवा सयल दुरगति खाणी ॥३॥
पारसनाथ जगनाथ आर्दि सहुं । सहस्र पित्तलभयर्बिब वारु ।
सहस्रकोटि नाम तीर्थ करावीउं । रूप सौवर्ण दीसइ दीदारु ॥४॥
सत्तर चिमोत्तरइ ज्यैषु सुदि आठमि । वार सोमइ सहु संघ युक्तइ ।
प्रतिष्ठा करावी धरि घणइं महोत्सवइ । सुगुरु श्री भावप्रभसूरि भक्ति ॥५॥
संघ सन्मान बहुदान याचक भणि । तपजप पुण्यनी रीति पोषी ।
दोशी श्री जयतसी सुपुत्र सोहामणो । दूर गया हिवइ पाप दोषी ॥६॥
धन धन मात रामां जिणइ जनमीओ । पुनिम गच्छ प्रभावकरो ।
कहइ शांतिदास अरदास सुणो सेठजी । सकल जंतु तणो तुं उपगारी ॥७॥

*

सं. १६५६ कुंभारीया पोलैं सोनी अमीचंदइं आदिनाथनो प्रासाद कराव्यो । सोनी
अमीचंद । सुत । सो, ऋषभदास । सुत । सो, शांतीदास । सुत । सो, सामलासकल । अमरा
लखो । सुंदर ।